

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Venerabilis Abbatis Cluniacensis; Illvstrivm
Miracvlorvm Libri II**

Petrus <Cluny, Abt>

Coloniæ, 1611

[In Syluiniaco per sanctum Maiolum puer mortuus restituitur vitali
alimento. Capvt XXXI.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64969](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64969)

& carnes ministratę à coruis mane & se-
ro, non defecit eidem pauxillum farinae
& olei per tres tantum annos & dimi-
diū, non defecit nec deficit in magno
festo matris Domini post tam diuinam
Dei noctisque, vt dictum est, consum-
ptionem, oblata Deo cereorum quanti-
tas, nō solum per tres annos & dimidiū,
sed iam per centum & eo amplius an-
nos, vsque ad hanc nostram ætatem, &
quantum deinceps Deo placuerit.

*In Syluiniaco per sanctum Maiolum puer
mortuus restituitur vitali ali-
mento.*

CAPVT XXXI.

ADDATVR & illud quod ferè cun-
ctis miraculis præferri solet cu-
iusdam Syluiniacensis pueri à
morte per sanctum Maiolum Christi
virtute in iam dicto loco facta resusci-
tatio. Is etenim sanctus, sicut penè cun-
ctis Galliarum populis notum est, vt
magnus vita, sic miraculis & dum mor-
talis viueret, & post mortem maximè
insignis extitit. Hac miraculorum gra-
tia, in tantum iam per centum lx. &
duos annos, hoc est à tempore mortis
sue claruit, vt post sanctam Dei geni-
tricem, nullū sanctorum in tota Europa
nostra

nostra in huiusmodi operibus parem habeat. Testantur hoc innumeri diuersis morborum generibus pressi, qui ad sepulchrum eius diuinam clementiam ipsius meritis sibi misereri precantes, exauditi sunt. Inter quos & mulier paruum habens filium, infra hos septem annos, similem, immò maiorem per ipsum Dei misericordiam experta est. Nam cum iam puer ille plusquam triennis esset, contigit eum morbo correptum exingui. Indoluit acriter mulier affectu tacta materno, ac doloris nimij stimulis agitata, totam vim animi non tam ad fletum muliebriter, quam ad fidem constanter conuertit. Excitata namque mirandis operibus, quæ non solum frequenter ad sepulchrum sanctissimi confessoris facta audierat, sed etiam plerunque viderat, in spem animū erexit, & sibi ab eo posse reddi filiū, non irrita fide præsumpsit. Vnde statim surgens, non ad præparandum funeri sepulturam festinat, sed mortuo puero inter brachia sumpto ad Ecclesiam properat. Quo cum citatis gressibus velut moræ impatiens pergeret, interrogata à multis quid ferret, & quid sibi vellet, hoc vnum omnibus responsum dabat: Filius (inquit) meus est, quem mortuum sancto

Maiolo defero, vt illū mihi restituat: Mirabantur audientes de tam insolita re tā constans mulieris responsum, & euentū rei iam solliciti præstolabātur. Venit tandem mulier ad sancti sepulchrum cum paruulo, & eū ante altare fide plena deposuit. Mirastantium expectatio. Nouerāt quidem, vt dictum est, & quandoque viderant, multos ibi sancti virtute curatos, sed à morte rediuiuū nec ipsi viderāt, nec à patribus acceperant. Attenti ergo tā monachi quam laici ad tantū spectaculū, nutum omnipotentis, eiusq; beneplacitū sustinebant. Mansit puer exanimis ab hora diei prima, dies enim tūc æstiuū erāt, vsque ad horam nonam. Tunc tandē oculos aperuit, ac matrem quæ proximo loco ei assederat, eumq; materna custodia asseruabat, tenui vt puer voce vocauit. Surrexit mater attonita, & non sola ad eū accessit. Hunc viuētē & loquentem quē mortuum deposuerat, cū multis qui aderant cernens, spe sua, pietate sancti se frustratā non esse agnouit. Fit statim latus clamor in populo, & voces altissimæ ad Dei laudē & sancti Maioli præconium resonant. Accurrunt fratres meridianis horis regulari more in lectis quiescētes, totaque Syluiniacus nulla penè licet villa sit,

Gallia-

Gallarum vrbe plebium numerositate inferior, audito tam felici nuncio, in momento aduolat. Repletur tam clamoris quam deuotis lætantium vocibus Ecclesia, & cernentes viuentem, quem mortuum reliquerant, vix se ipsos præ gaudio capiebāt. Obtulit dehinc deuota mulier puerum sancto, & quia sicut ab utroque parente primam, vt sic loquar, vitam acceperat, sic à sancto Maiolo tam insigni miraculo secundam resumpserat, auctoritate materna S. Maioli filium decreuit perpetuò nuncupari. Ne verò legenti vel audienti superesse aliqua de tanto miraculo dubietas possit, nouerint me antequam hæc scriberem, bis Siluiniacum uenisse, & tam à matre quam à pluribus & fide dignis testibus, dum id sollicitè inquirerem, ea accepisse.

De confessione cuiusdam Fratris Cluniacensis tandem facta Domino Abbati veraci & deuoto.

CAPVT XXXII.

IAM aliam de utilitate confessionis uisionem, præter illas quas longè supra narraui, quia multo post tempore accidit, non præteribo. Eo enim anno quo de Anglia secundo redij, illud